

Honing in de reguliere geneeskunde

Peter Elshout

Is Nederlandse honing toepasbaar in de reguliere geneeskunde? Deze vraag werd gesteld aan dhr. Joost Postmes, één van de twee zonen van de in 2002 overleden biochemicus dokter Theo Postmes. Het was deze laatste die in 1990 voor het Brandwondencentrum te Beverwijk het onderzoek leidde naar de bruikbaarheid van honing voor de genezing van brandwonden.

Samen met zijn zonen Isidore en Joost heeft hij de handelsonderneming *Triticum* opgericht.

Dhr Joost Postmes gaf op de gestelde vraag het volgende antwoord. 'Anno 2004 worden voor onze onderneming en voor de aangesloten partners tussen de drie- en vierduizend kilo honingzalf geproduceerd. Deze zalf bestaat voor ongeveer één derde uit enzymrijke, medisch gecertificeerde honing. Honing die afkomstig is uit landen als Chili, India, Mexico, Argentinië en Kenia.'

'De honing wordt coöperatief aangekocht van grote, vooraf geselecteerde imkerijen. Deze imkerijen liggen in een gebied waar in een omtrek van ± 150 km geen vervuulende industrie en landbouw aanwezig is. Het gebruik van in was en honing accumulerende chemische bestrijdingsmiddelen voor de varroamijt, wasmot, nosema en Amerikaans vuilbroed is voor deze imkers uiteraard verboden. Dit om uit te sluiten dat in

de honing residuen van deze stoffen in de honing voorkomen. De geleverde bulkpartijen worden, om het certificaat 'medisch gecertificeerd' te krijgen, getest door het Duitse instituut voor honinganalyse van Dr. Lullmann te Bremen. Alleen wanneer de honing aan de gestelde eisen voldoet, kan ze voor de reguliere geneeskunst verwerkt worden tot honingzalf. Vanzelfsprekend moet de reguliere geneeskunst iedere verontreiniging uitsluiten om ongewilde processen te voorkomen. Ook wordt getracht de juiste honing voor een zo gunstig mogelijke prijs in te kopen.'

Is Nederlandse honing dan altijd ongeschikt voor de genezing van wonden?

'Het is voor de Nederlandse imker bijna onmogelijk om honing te leveren die voldoet aan de gestelde eisen. Anderzijds is het kleinschalig en onzeker oogsten van de honing kostenverhogend. Het analyseren van de kleine partijen honing is namelijk onevenredig duur. Waarschijnlijk is er op het vaste land nergens een imkerij die op 150 km afstand van vervuulende industrie en landbouw is gelegen. Kortom, de Nederlandse honing zal – zelfs al wordt deze geoogst op de eilanden – nooit in aanmerking kunnen komen om medisch gecertificeerd te worden'.

'Maar... dat wil niet zeggen dat een goed geoogste honing uit een relatief schoon gebied, van een imker die geen accumulerende chemische middelen gebruikt of heeft gebruikt, niet geschikt zou kunnen zijn voor gebruik bij wonden en/of brandwonden.'

Aldus dhr. Joost Postmes.

261

Geneeskraft van honing

In Het Financieele Dagblad van 11-6-2004 staat een artikeltje over Revamil wondzalf op basis van zuivere honing. Deze medische honing is het eerste product van Bfactory, een twee jaar geleden opgerichte kleine producent van hoogwaardige honing te Wageningen. Dit bedrijf werkt samen met Wageningen Universiteit en Researchcentrum (WUR) en het Amsterdams Medisch Centrum (AMC). Er wordt onderzoek gedaan met verschillende soorten honing. Het onderzoek spitst zich toe op wondheling en darminfectie. De 200 betreffende bijenvolken, die tesamen 10.000 kilo honing produceren, worden in kassen gehouden en hebben een bijzondere samenstelling; meer willen de oprichters van Bfactory voorlopig niet loslaten over hun specifieke productiemethode.

Astrid Schoots

advertentie

De Immenhof

Vakhandel voor de imker

Kijk op www.immenhof.nl
voor prijscourant, aanbiedingen, markten enz.

Geopend: Zaterdag van 8.00 - 12.00 en na telefonische afspraak.
Harremaatweg 36, 3781 NJ Voorhuizen. 0342-472837 / 0653182006
info@immenhof.nl / www.immenhof.nl